

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA VII. BROJ 339 5. KOLOVOZA 2018.

XVIII. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

TKO DOLAZI K MENI, NEĆE OGLADNJETI; TKO VJERUJE U MENE, NEĆE OŽEDNJETI.

U ono vrijeme: Kada mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u ladice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: »Učitelju, kad si ovamo došao?« Isus im odgovori: »Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac – Bog – opečati.« Rekoše mu dakle: »Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?« Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« Rekoše mu onda: »Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? Očevi naši blagovaše mânû u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim.« Reče im Isus: Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.« Rekoše mu nato: »Gospodine, daj nam uvijek toga kruha.« Reče im Isus: »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.

Iv 6, 24-35

ZAŠTO NAM JE POTREBAN BOG - ISUS KRIST?

Isus, iz koga je isijavala božanska dobrota i ljubav, privukao je na sebe pažnju i interes. Ljudi su se kod njega dobro osjećali, u njegovim riječima sebe su prepoznavali. Isus, koji je činio i čudesa, zanosio je i one koji su bili željni senzacija i čudesa. Zanosio je i one koji su se borili za socijalnu pravdu. I to je naviještao, ali s drugih polazišta od svih socijalnih reformatora. Da, Isusa su u ono vrijeme, a i danas tražili mnogi radi materijalnih probitaka - radi čudesnoga kruha. Isus je činio čudesne znakove, ali oni su za njegovu misiju bili sporedni, i tko bi ostao samo na njima, u kome se ne bi pokrenula nutrina, taj ne bi upoznao istinskoga Isusa, niti bi u njemu otkrio Spasitelja svojeg života.

Postavlja se pitanje, da li ljudi mogu biti gladni i žedni duhovno dok su još gladni i žedni kruha i pića? Sigurno je da se treba boriti da nestane materijalne

gladi, ali to spada na borbu svakog bića da opstane kao živo biće. To spada na razinu ljudske angažiranosti u svijetu. Također se nameće pitanje, da li se materijalna glad može riješiti među ljudima ako se u njima ne rodi zdrava ljudskost? Krist budi u čovjeku čovjeka i iza toga biti će kruha na svim stolovima, odnosno za sva usta. Vjera u Isusa Krista ne

preskače problematiku tjelesne gladi, ali čovjek koji spozna smisao svojeg življenja, kad je i gladan živi smišljeno i ljudski. Čovjek i glad drukčije doživljava nego li životinja.

Čovjek jest kao životinja i potpuno različit od životinje. Čovjek je slika Božja. To treba spoznati pa će sebe i druge vrednovati. Čega su današnji ljudi, mi, gladni i žedni? Što danas tražimo od Isusa? Da li čudesa (materijalna dobra) ili novi duh? Gladni smo i žedni ljudskosti, ljubavi i dobrote, razumijevanja, priznavanja i poznavanja. Isus koji je brat svima nama svojim životom i svojom ljubavlju nudi nam svoju hranu: svoj život je predao da nahrani gladne i žedne ljubavi i pravednosti, koji su gladni vječnosti, Boga i ljudi.

Marijan Jurčević, OP

SVETI LOVRO IZ BRINDISIJA

PROPOVJEDNIK I OBNOVITELJ KOJI JE SVETU MISU SLUŽIO I PO NEKOLIKO SATI

“Rastući od djetinjstva u franjevačkoj školi, upio je u se izrazito kristocentričnu duhovnost. U njegovu duhovnom kristocentrizmu dolaze do izražaja naročito dva vida: ljubav prema Euharistiji, osobito u žrtvi svete mise te ljubav prema Majci Božjoj” (Arturo M. da Carnignano di Brenta).

Misu je znao u velikoj pobožnosti i utjehi i po nekoliko sati služiti pa je u tom pogledu u povijesti svetaca jedinstven slučaj. Ljubav prema Mariji iskazivao je u misama što ih je služio njoj u čast, u molitvama i u vatrenim propovijedima. Kad je govorio o Mariji, iz njega je izbijala neka sveta vatra. Gospi u čast činio je subotom i uoči njezinih svetkovina velike pokore. Kao izraz svoje izvanredne marijanske pobožnosti ostavio je iza sebe jedno od svojih najljepših djela, svoj *Mariale*. To je bogata zbirka njegovih propovijedi o molitvi “*Salve Regina*”, o “*Magni catu*”, “*Zdravo Mariji*” te raznih propovijedi za Gospine blagdane.

Jedan je od velikih likova posttridentske crkvene obnove kapucin Lorenzo Russo, poznatiji kao Lovro iz Brindisija. On se rodio u tom gradu u Apuliji 22. srpnja 1559. Ostavši siročić bez oca, još kao dječak bijaše primljen među konventualske učenike te započeo svoje humanističke nauke. Kad mu je umrla i majka - u dobi od 14 godina života Lovro napusti

sjemenište svoga rodnoga grada te pođe k stricu u Veneciju. Ondje se upoznao s kapucinima i stupio u njihov red.

Svojim se teološkim spisima sveti Lovro proslavio ne samo u mariologiji nego i u drugim granama svetih znanosti. Sva su mu sačuvana pisana djela zaslugom venetskih kapucina objavljena tek g. 1956. Ta zbirka sadrži njegovih 10 glavnih djela u 15 svezaka. Ona se mogu podijeliti na 4 vrste: propovijedi, svetopisamske rasprave i tumačenja, vjerske prepirke, osobni i autobiografski spisi. Zbog tih ga je djela papa Ivan XXIII. 19. ožujka 1959. proglasio naučiteljem Crkve, davši mu naslov “apostolski naučitelj”.

HRANA ZA DUŠU

Ima jedna priča o bogatom čovjeku koji je umro i došao pred svetoga Petra. Apostol Petar mu reče: «Sada dobro razmisli što želiš jer ovdje svatko dobiva točno ono što sebi zaželi.» Bogati čovjek zaželi sebi veliki zlatni dvorac, svaki dan birana jela i podrum pun zlata. I bude mu tako. Petar ga dovede do raskošnoga dvorca. Svaki je dan dobivao po volji jela i pića, a u podrumu je našao vreće pune zlatnika i biserja. Neko je vrijeme bio sretan, a zatim se počeo dosađivati. Jelo mu više nije prijalo, brojenje zlatnika ga nije zabavljalo. Nakon tisuću godina dolazi sveti Petar natrag i upita ga je li sve u redu. Bogati se čovjek odmah potuži da je život u dvorcu jadan i bezvrijedan. «Ništa se ne čuje, ništa se ne vidi, nitko se ne brine ni za koga! Zar je ovo toliko hvaljeno nebo i vječno blaženstvo?! Sve je to samo jedna velika laž i obmana!» Petar sav u čudu upita: «Ti stvarno ne znaš gdje se nalaziš? Uvjerio si sebe da si u nebu? U paklu, dragi moj, ti si u paklu! To si sam sebi izabrao. Dvorac pripada paklu!»

Ova priča govori o nedovoljnosti, o traženju smisla, o gladi iznutra, o praznini koja boli. Ljudska duša dnevno prolazi kroz pakao na zemlji koji je stvoren upravo materijalnom opsesijom i dezorijentacijom modernoga čovjeka. Čovjek pogubi dušu jer se daje zavesti lažima modernoga svijeta putem medija, obećanih umjetnih rajeva, bilo da se zovu blagostanje, droga, uživanje u seksu... Čovjek podlegne tomu, tu iluziju uzme zdravo za gotovo. "Pakao je veoma živ u patnjama današnjeg svijeta", tvrdi Denis de Rougemont.

Fra Anđelko Domazet

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 6. kolovoza

Preobraženje Gospodinovo

UTORAK, 7. kolovoza

Siksto papa; Kajetan; Donat

SRIJEDA, 8. kolovoza

Sv. Dominik, Dinko

ČETVRTAK, 9. kolovoza

Sv. Edita Stein

PETAK, 10. kolovoza

Sv. Lovro, đakon, Zvezdan

SUBOTA, 11. kolovoza

Sv. Klara Asiška, Jasna; Suzana

NEDJELJA, 12. kolovoza

19. NEDJELJA KROZ GODINU

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema sv. mise.